Kis-Czell, 1901. III. évfolyam. 8. szám. Vasárnap, febr. 24.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . .

Szerkesztőségi órák: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.
Helyettes szerkesztő:
KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Korunk.

Ha egykor a történet iró az imént bezárult tizenkilenczedik század és a csak most kezdődött huszadik század történetét irja meg az igazságnak megfelelően, kell, hogy megirja müvében, hogy ez volt az a korszak, melyben az emberek egymás nem a becsület szerint, nem a jellem, nem a hazafiság szempontjából itélték meg és mérlegelték, hanem a vagyoni viszonyok, a csengő aranyak és a bankok mennyisége értelmében. Akinek pénze volt, lett legyen az jellem dolgában bármily kétes egyén, gyüjthette vagyonát bármily piszkos módon, hullathatták érte könyüiket az árvák, az özvegyek, a földönfutóvá lettek százai, az azért a huszadik század társadalma szemében becsületes ember volt. Ellenben a szegény, de becsületes ember: becstelen volt.

Kell hogy megirja a történet iró: Ez volt az a korszak, melyben a pénz volt minden. Ereny, hazafiság, erkölcs, hüség, szerelem, minden, de minden megvolt vásárolható pénzzel. Az emberek Isten helyett a pénzt imádták. Testvér a testvért ölte meg a pénzért, gyermek a szülője ellen fogott fegyvert. És végre: ez volt az a korszak, melyben dus aratásuk volt a glacé keztyüs tolvajoknak, az uzsorásoknak, az árverési hyenáknak és mindez azért, mert e korszak társadalma nem a becsület fogalma szerint, hanem a pénz, gavallérság és összeharácsolt vagyon szerint itélte meg az embereket.

Igen! Ezt kell megirnia a történet irónak müvében, ha a most bezárult tizenkilenczedik és a most kezdődött huszadik század társadalmáról akar hü, az igazságnak teljesen megfelelő képet nyujtani a későbbi nemzedéknek.

Megkell irnia, hogy a Kriványok, a Rosenbergek, a Riedttek és a jó Isten tudja hány szalon ruhában járó és glacé keztyüt viselő és a társadalom legelőbb köreiben forgolódott „becsületes“ eknek ismert tekintetes és nagyságos urak közönséges tolvajok voltak, kik nagyuri pazar költekezéseiket a szegény emberek megtakaritott filléreiből fedezték. És a társadalom sohasem kérdezte, sohasem töprengett felette, hogy egy kis fizetésü egyénnek miből tellik a nagyuri passziók költségeinek fedezése. Egy Krivány, ki az Aradvármegyei árvák vagyonát dézsmálta meg közel félmillió forint erejéig, szerény fizetéséből hercegi módon élt. És a társadalomnak nem jutott eszébe megkérdeni a nagy sikkasztótól, honnét tellik neki mindenre? A jóbarátok legioja csoportosult köréje, keresték kegyét, mint afféle kikiáltott gazdag emberét és végre kisült, hogy Krivány a legnagyobb gazemberek egyike, ki az árvák vagyonát rabolta el. A társadalom ma a fényt nézi, a külső mázat, a belsővel nem törődik. Ma egy szatócsból piszkos uzelmek, tolmentelen uzsoráskodás és gazság után vagyonos ember lesz, bankot alapit, gentlemanokat fogadja, üzelmei palástolására, jónevü uri embereket, adja az urat, folytatja gaz mesterségét a társadalom szeme láttára, tudja mindenki, hogy vagyonát nagyrészt piszkos uton, az árverési hyenáskodásból, szegény emberek tönkretételével szerezte és a társadalom az ilyen gazembereket, az ilyen glacé keztyüs tolvajokat megtüri kebelében. Nem löki ki oket oda, hol méltó helyük volna, hol az emberek elkerülnék őket, mint a bélpoklosokat, hanem megtüri kebelében és vagyona után még bizonyos tiszteletben részesiti s szemben még hizeleg, hajlong az ily rablók, fosztogató alakoknak és csak ugy a hát mögött, a suba alól méri kimondani véleményét, melyet jórészt csak maga hall, ahelyett, — hogy szeme közé vágná gazberségét!

Ez a mai társadalom szomoru képe!

Romlott kor, elzüllö társadalommal, mely már a lejtő végére jutott. Vajjon visszatud-e még fordulni idejékorán?

Huss Gyula.

TÁRCZA.

Levél a magyar nőkhöz.

Szép szóra, de legfőképen arra a kecsegtető kilátásra, hogy a muzeum századokra megőrökiti nevüket, felemelték a lada tetejét s többnyire ajándékul adták a régiségeket. Arra a kérdezősködésre, hogy miért nem varrnak most is, azt felelték, hogy nem érdemes. Jobbára el is felejtették már őseik munkáját, mert nincs tőkéjük a munka megkezdéséhez. Pedig rá lennének utalva a házi iparra, hiszen alig tudnak megélni némely vidéken. Vajjon azoknak a mult idők réges homályából előkerült mintáknak az alapján nem lehetne ujra fényre varázsolni e házi iparczikket? Meg vagyok róla győződve, hogy igen. Lelkes kitartás és első sorban a magyar hölgyek támogatása szükséges hozzá. S vajjon nem szivesen támogat-e minden magyar nő teljes áldozatkészséggel olyan eszmét, mely, a' mig egyrészről egész vidékek megélhetési forrását biztositja, másrészről otthonának magyar stilü diszitéséről gondoskodik.

A kalotaszegi varrottasokról szóltam, d mint már emlitém, nemcsak a kalotaszegi asszonyok varrnak. Gyöngyös, meg tán a kalotaszegi nél is szebbeket hímeznek Mogyoró vidékén. Láttam egy ágyfelhuzatot finom vászonból, melynek diszét gyöngyös lyukacsos mintáju széles betétek alkották. Páratlanul szép volt. Ugyancsak Mogyoró vidékéről került ki egy kicsi párnahuzat; ennek lyukacsos minta. Valami élénk sárga [illegible] gyöngyös batisztfodrokkal ellátva, gyöngyös disze lehetne bármely háló szobának. És ezt a párnácskát nem tudta eladni a készitője az egész varosban és amikor mégis elvesztegette potom 1 forintért, azzal a kijelentéssel tért vissza a falujába, hogy soha effélével a szemét nem rontja. És igaza is van. Igen, de a szegény gyámoltalan asszony megallt egy-egy utczasarkon, szó nélkül, s persze az utczán elsiettőknek kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogysem a kezében tartott portékáról kérdezősködjenek. Valjon nem lesz-e a vevőre, eladóra sokkal előnyosebb, ha az E. K. E. vallalkozik a közvetitésre: munkaanyaggal, mintákkal ellatja a dolgozókat, a kész munkakat tőlük méltányos árban átveszi s a venni szandékozóknak ugyancsak méltányos árban rendelkezésükre bocsátja; megrendeléseket elfogad és közvetit. Hogy mennyire áldásos lesz ez a terv, mutatja az, hogy amióta a vasárra varrottasokkal bejáró asszonyok hallottak erről, egymásután jönnek fel: „Hallánk, instálom, hogy az urak ezentul megveszik a munkánkat. De jó lesz! Nem kell ezután az emberecknek „idegenbe menni.“ Ugy látszik, ettől a házalástól irtóznak; bizony nem is csekélység bizonytalan nyereség fejében elhagyni hetekre az otthont, talán az apró gyermekeket is. Pedig messzire is elmennek: ismerek egy asszonyt, a ki Fiumét is megjárta, de erről ugy beszél a faluja, mint „nagyon világi személy“-ről.

Jól tudom, hogy a vételtől az riasztja vissza a legtöbbjét, hogy mire e varrottasok a kereskedésekbe jutnak, mesésen drágákká lesznek. Nos, az egyesület fáradhatatlan buzgalmának jóvoltából ez a hátrány is elesik.

De nemcsak a varras az egyetlen iparag, melyet az erdélyi nép uz. A szőttesek mellett, melyeknek nem annyira esztétikai, mint praktikus értékük van, különösen a faragaszati és edényipari czikkekről akarok par szóval megemlékezni. A kalotaszegi férfiak nagyrésze farag; faragja a gyöngyörubbnél gyöngyörubb himes butorokat, melyek ujabban Kolozsvár vidékén az uri házakban is elterjedtek. És méltán. Van valami szokatlanul szép e butorokon, melyeknek sötétbarnára politurozott alapján a fa természetes színébe kifaragott, illetőleg bevésett minta szinte kidomborodik. „Himes“ butornak hivjak és csakugyan olyan, mint a himzés. Az E. K. E. készülőben levő néprajzi muzeumának egyik szobája ilyen himes butorokkal lesz berendezve: agy, asztal, poharszék, padok, lada, székek, egy különös alaku rácsos ajtaju fali szekrény, és talasok; ebből a butorzat, a himes faragás a legremekebb mintaju, mindehhez kalotaszegi fuggönyök, agy és

Tél közepén.

Hogy igy hideg, csipős, zimankós idő van, mintha beszédesebb lenne az emberek arcza. Egyikről a nemtörődömség, a semmibevevés mosolyog felénk, másikról a küzdelem, a keserves nélkülözés ri le. Ezt igy a tél közepén legjobban ki lehet tudni.

Erős furcsa statisztika a tél hidege. Fagyos lehellete megszünteti a nyár összes kényelmét, felületességét, legföljebb csak két rubrikára oszlik: A megélhetésre, vagy a meg nem élhetésre. Az előbbit kényelemnek is nevezhetnők, az utóbbit nyomornak. Vagy előrelátásnak és felületeségnek, munkának és henyélésnek. Sokféle definició férne hozzá. A valóság az, hogy nincs nyár.

Ez pedig hatalmas változás. És mindössze csak azon fordul meg, hogy kik törődnek vele, kik nem. A gazdagok, kiknek kényelme, biztositéka meg van, bizonyára nem. A szegények, kik nyáron is henyéltek, szintén nem. Hanem azok igen, a kik a két dolgos kezük munkájából éltek a nyáron, de akkor se igen akadt foglalkozásuk. És ezek a szánandók, ezek sorsát szivleljük.

Az idei nyár, a mint eredményeiből láthatjuk, nagyon szegény volt. A dolgos, törekvő embernek is alig nyujthatott kenyeret. Mennyivel visszariasztóbb azok sorsa, kik a tél inséget élik most a maga borzalmasságában? Nincs fa, pedig csontig ható a hideg, nincs kenyér s kellene a test táplálásához.

S mind ez mi miatt van? Hiszen dolgos emberek azok, kik nyomorognak. Csak dolguk nem akad, bár utána járnak, bár kérnek. Ha nincs, nincs.

Elvégre annál természetesebb dolog nincs, hogy miért foglalkoztassak én másokat, ha nem tudom, mivel.

Csakhogy éppen ezen kellene segiteni. Hiszen nem állunk mi szellemi fejlődés dolgában a nyugoti államok mögött, foglalkoztassuk az agyát kié arra való! Nagy természeti kincsekben, gazdagságokban szükölködünk? Dehogy. Csak szükségleteink, követelményeink kisebbek, mint a mennyinek éppen lenni kellene.

Fejlesszük a földmivelésünk mostani elhagyatottságát, hiszen olyan sok okos tehetséges publicistánk beszél felőle. Akkor meg lesz oldva a földmives életmódjának minden feltétele s akkor lélekzethez jön a kisiparos is, mely fuldokolva kapkodott levegőért. Lesz forgalma a kereskedőnek. Nagyobithatjuk az adót. Sok minden következnék akkor, csakhogy tenni is kell valamit.

Nem az az ember tehet valamit, ki bár dolgoznék, nyomorog, hanem azok, kik dolgozhatnak.

A földmives, kinek az év minden szakában meg van a maga foglalkozása, a létét biztositó tőkéje, ébredjen arra a tudatra, hogy haladnia kell a korral. Teremtsen szükségletet magának s azokat szerezze is be. Ha nem teszi, nem a közjólétért él s kötelességét nem teljesitheti hiven.

A kisiparos tanuljon, fejlessze a tudását, az izlését, az intelligenczióját, mert csak igy birja ki a versenyt azokkal, kik nagyobb tőkével, több tudással rendelkeznek még most. És maradjon mindez izében magyar.

Valamint a nagyiparos is, a kereskedő is. Milyen szépen hangzik ez a frázis a mai füleknek! Pedig de sok kéz nem lenne keresztbe téve és sok éhes száj nem várna a könyörádományra, ha ez frázis nem lenne!

A honi ipar, a honi kereskedelem. Mennyi honi munkással többnek lenne napi munkája, napi foglalkozása, napi kenyere!

Szépen el lehet ezeket gondolni a fütött kályha mellett és okulni a jövő nyárra.

Bár azok nem mind hibátlanok, kik nyomorognak. Sokban meg van a magyaros kényelemszeretet, a mit már sokan az okos emberek közül keményebb formában is kifejeztek s a másik részében a munkaválogatás.

Ez pedig hallatlan nagy magyar betegség, a min még most alig lehet segiteni. Ebben a tekintetben hazánk példátlanul áll. A legutolsó munkást megkérdezhetjük, még az is talál olyan foglalkozást, a mi nem méltó hozzá. A czipész lenézi a csizmadiát, a lakatos a kovácsot, a szabó a szürszabót. S ez olyan természetes, hogy ismeretlen ember előtt a a csizmadia czipésznek, a kovács lakatosnak, a szürszabó szabónak mondja mágát.

Ilyenforma munkaválogatás pedig roppant veszedelmes dolog. Az önérzetet például a megfagyásig, vagy a koplalásig lehet fejleszteni. Akkor pedig baj van. mert megfagyni kellemetlen és éhezni nem kellemes, koldulni pedig nem lehet engedély nélkül.

Pedig azt is inkább megtenné az ilyen válogató, mint hogy például havat hányjon.

Az ilyen furcsa szokásokon tul kell tennie magát annak, kit olyan hamar ér a nyomor hideg, fagyos keze. A dolog, a munka nem szégyen. Ne a gógös spanyol koldust utánozza a magyar munkás, hanem a gazdag angol lord még gazdagabb gyáros fiát, ki feltörött kézzel ül az asztalhoz, hol pedig finom, selymes kezü hölgyecskék is ülnek és szivesen meghallgatják, ha véletlenül a fökönyvéből citál is egy-két adatot.

A magyar iparos meg ne legyen mindjárt nagyságos ur, ha véletlenül utczaseprővel vagy hóhányóval kell beszélnie.

Én Istenem, hiszen olyan csekélységek és olyan könnyen tultehetnék rajta magukat.

És akkor jöhetne a tél, a hideg, a nyomor azonban nem. Legföljebb fagyos, nehézkes szárnyakon röpülne, a legelső hóhányó mosolyogva ütné le lapátjával.

Lám csak, milyen egyszerü gondolataink lehetnek akkor, mikor hideg van és beszédes az emberek arcza, mikor nyomort találunk lépten-nyomon, a minek lennie nem volna szabad. Szálljunk csak kissé magunkba és gondolkozzunk.

Talán megtaláljuk a helyes utat.

HIREK.

— **Hátralékos vidéki előfizetőinket** tisztelettel kérjük, legyenek szivesek a hátralékokat mielőbb beküldeni, mert nem vagyunk abban a helyzetben, hogy bárkinek is a lapot évszámra ingyen küldjük. Ki nem érez magában annyi hazafias köteles-

---

asztalteritő; ugy-e bár érdemes lesz a megtekintésre?

Mig ezeket bámultam, egy igazi magyar uri ebédlő képe járt eszemben: himes asztal, körüle székek, a falak mentén egy-egy karospad, pohárszékek, az egyik sarokban az emlitettem rácsos ajtaju faliszekrény, egy másik szekrényben egy hatszögletü himes asztalka apró székekkel; a kandalló mellett a himes láda is helyet foglalhat, mint fáskosár, a földön élénk mintaju székelyszőnyeg, a tálasokon vásárhelyi magyar stilü tányérok és kulacsok, s az egész szobának meleg, otthonias szinezetet adva, piros rózsás varrottas függönyök és teritők. — Azt hiszem, a valóság még szebb lenne e képnél és — hogy a dolog praktikus oldalát se tévesszük szem elől — 400—500 frtnál többe nem kerülne. Ezért egy minden izében magyar, minden kis részletéig érdekes és gyönyörü szobánk van. De a kinek egész berendezésére nem is telik, ne mulasszza el, hogy egy-egy ilyen kis butort be ne szerezzen. Készitenek olyat is, a melyen a fát természetes minőségben meghagyják, ezt aztán az ember maga tetszése szerint kifestheti az olcsó u. n. technikai festékkel is belakkozhatja Olcsó és nagyon eredeti karácsonyi ajándék pl. egy kis polcz, kis asztalka, szék, falra való fatányér, tálcza stb. — A fatányér darabja 3 korona, asztal 6 szögletü csztergályozott lábakkal (milyen csinos dohányzó asztalka lenne) 10 kor., szék 4 kor

Láttam nagyon csinos zongorapadot hímzett butorra kalotaszegi varrottassal kárpitoztatva, nagyon elegáns volt; láttam aztán egy kis fülkeberendezést ugyanesak ilyen butorokkal és varrottas függönyökkel, elhagadóan bájos volt.

S aztán — a mi nagy előny — bármilyen, nem látott formát szivesen megkisértenek, sőt örvendenek, ha valami ujat tanulhatnak.

Csakugyan művészi intelligenczióju emberek ezek. Ösmerek egy kőrösfői faragót, a ki uj, meg uj mintákat talál ki; mikor egy alkalommal megkérdeztem: honnan veszi a mintákat, önérzetesen mutatott a homlokára: „Van itt instálom még elég«.

Ha annak az embernek elég munkája lenne, hogy abból egy kis tőkét gyűjtve, megfelelő műhelyről, kellő ig kiszáritott fáról stb. gondoskodhatnék, meg szebb és korrektebb munkat adna, mert izlését fejlesztheté, kézi ügyességét gyakorolhatná

A szobák diszitésének kiegészitőjéről, a marosvásárhelyi festett tányérokról, kancsókról, vázákról akarok egy-két szót mondani. A legszebb, a mit e nemben láttam. 6 falra vagy pohárszék tetejére disznek való tányér volt, mind különböző nagy stilizált virággal. Pl. az egyiken egy a most annyira divatos irisz volt, a másikon tulipán, a harmadikon napraforgó, voltak köztük magyar stilü tulipánosak, hagymásak, stb.; stb: drbja 60 fill.; falon bámulatosan szép hatásu. Ugyancsak ilyen vázák, tálak, mesésen olcsó áron.

De már szinte tulságosan is hosszura nyult ez a pár sor, a melyen a magyar hölgyek figyelmét a még olyan kevésre méltatott szép iparunk egyes ágaira [illegible]

De a téma magával ragadott, hiszen kimerithetetlen Lelkünket megilleti minden, a mi szép, bármiben nyilatkozzék is meg, s ha ez a szép egyszersmind a miénk, a mi népünk művészi tehetségének munkája, még közselebb áll szivünkhöz — Még nagy, hatalmas nemzetek is féltő gonddal őriznek, dédelgető szeretettel ápolnak, lelkesedve magasztalnak mindent, a mi specziálisan az övék, a miben nemzeti karakterük érvényesül. Annál inkább kell nekünk maroknyi Magyarországnak, nemzetiségek közé ékelve, idegenektől környékezve, teljes erőnket megfeszitve őrizni, ápolni és dédelgetni mindazt, a mi a specifikusan egyéni mivoltunk megnyilatkozása

Adja Isten, hogy a hazai népipar gyakorlati pártolásának nemes eszméje ne maradjon csak terv; s hogy tényleg megvalósulhasson, nagy részben a magyar nők támogatásától függ; tehát bizunk benne!

séget, hogy a saját érdekeit képviselő lapot néhány koronával támogassa, az le helyesebben cselekszik, ha a lapot nem fogadja el potyára, hanem azt vissza küldi. Ez kü lönben is becsületbeli kötelessége minden tisztességesen gondolkodó egyénnek. Helybeli előfizetőinket is tisztelettel kérjük, legyenek szivesek lapunk kézbesitőjénél ez évnegyedre szóló nyugtáikat beváltani.

— **Dalárdánk gyülése** A kis-czelli férfi dalkör f. hó 16-án választmányi ülést tartott, melyen tőleg az elnök és alelnök lemondása folytán szükségessé vált tisztujitással foglalkoztak. A választás természetesen nem történt meg, miután az, a közgyülés keretébe tartozik, de maris élénk eszmecsere folyt a kandidálás körül. Minden valószinüség szerint a két elnöki tiszten kivül más tisztség is változáson megy keresztül. Ez azonban nem lévén bizonyos, az események elé vágni nem tartjuk időszerünek. A másik fontos és dicséretreméltó határozat a szabadság nagy napjának, marczius 15-ének megünneplése. A kör egyanis egyhangu lelkesedéssel elhatározta, hogy e szent napot lehetőleg fényesen megünnepli.

A gyülés lefolyása a következő:

Miután Zathureszky Géza elnök, dr. Brunner Ferencz alelnök már a mult választmányi ülésen bemutatott leveleik szerint — a kör legnagyobb sajnalatára — eme tisztségükről lemondottak, az elnöki széket a mai gyülésen Horváth János titkár elfoglalván, üdvözli a megjelenteket es a gyülést megnyitja.

A közgyülés 1901. évi márczius hó 3 án délután 2 órakor a daloskör helyiségében tartatik meg; tárgyai lesznek: 1. Számadásvizsgálat. 2 Elnök választás. 3 Alelnök választás. 4 Választmány kiegészitése. Felkérés folytan a közgyülésen Pálovits József vasbiró fog elnökölni.

A márczius 15-én tartandó hazafias ünnepély tekintetében a következő határozat hozatott:

„A karmester által meghatározandó műsorral hangverseny tartatik, melyet Neuhauser Imre, Horváth János Deutschbauer Károly megbizot ak által sor és időrend szerint meghatározandó emlékbeszéd, hazafias költemények elszavallasa fognak kiegészitteni és a dicső nap emlékét fényesebbé tenni. A helyiség a „Sas“-szálloda terme lesz, hol ifj. Tory György vendéglős 2 korona árban 3 tál ételt és fél liter bort szolgál fel este fél 8 órakor. Több iv fog kibocsáttatni és a jóérzésü hazafiak közt résztvét-aláirások gyüjtetni“.

„A kis-czelli polgári olvasókör felszólittatik, hogy márczius 15-iket ünnepelje a körrel együtt.

A pénztári számadás megvizsgalására Horváth János, Hettlinger József, Németh Károly és Deutschbauer Károly küldettek ki.

Helyettes elnök jelenti, hogy dr. Pietnits Ferencz választmányi tag a kibocsátott ivre reá vezette, miszerint eme tisztségről lemond. A gyülés ezt — sajnálattal — tudomásul veszi.

Több tárgy nem lévén, az ülés bezáratott.

— **Tánczestély.** Az „Erzsébet Nőegylet“ javára tegnap este rendezett tánczestélyről jövő számunkban referálunk bővebben. Minden valószinüség szerint fényes sikerü estről lesz alkalmunk beszámolni. Ezen tegnapi mulatsággal aztán bezáródik az idei farsangi mulatságok, hogy helyt adjanak a nemsokára következő nyári tánczvigalmaknak.

— **Kerékpár-művész** produkálta magát vasárnap városunkban, mindenütt méltó feltünést keltve bámulatos mutatványaival. Este az „Ujkávéházban“ éjfélkor pedig a „Kemenes“-szállóban, hol épen mulatság volt, mutatta be remek művészetét Ispacs Peti artista. Valóban, a bicikli-művészet non plus ultrája az, a mit ez a fiatal ember bemutatott. Hol fejtetőre allt a gépen, hol a két kerék közzé bujt, majd az első és ismét a hátsó kerék volt a levegőben. Mindezt nagyon szűk helyen, 2—3 négyszögméter területen végezte.

— **Családi estély.** A „Kemenes“-szálloban f. hó 17 én tartott családias jellegü tánczestély igen szépen sikerült. Sok derült percet szerzett a jux-tombola kiosztása, melynél éltes emberek kis porczellánbabákat, hölgyek trombitát, sipot dobot, fiatal emberek csörgőt stb nyertek. A kis mulatság a legjobb hangulatban reggelig tartott.

— **A farsang vége.** Hétfőn este a „Sas“-szállodában gyült egybe szép számu közönség hogy még egyszer mulassanak erre a szomoru farsangon. És ez igen jól sikerült is, mert a jelenlevők egy-kettőre a jókedv tetőpontjára hágtak, elannyira, hogy se vége, se hossza nem akart lenni a táncznak, sőt hajnal felé a kis hölgyek ismét a 9 órát óhajtottak visszavarázsolni, jóllehet Ládás Ferkó szünet nélkül hozta a jobbnál-jobb talp alá valókat. Karnevál ur elhomályosodott hirneve ez estével némikép reparálódott, teljes fényét azonban a tegnapi bál sikerével kaphatja csak vissza. Reméljük, hogy jövőre nagyobb udvarral jön közibénk és a férjhez menni óhajtó hölgyeinknek nem lesz panaszra okuk.

— **Jubelium.** Medgyessy Alajos arczképfestő jubeliumra készül. Innen-onnan a századik képet készíti, mely mind igen szépen sikerült. Már itt akart bennünket hagyni, de oly tömegesen kapja a rendeléseket, hogy ittlétét meghosszabbitotta.

— **Valamiféle bál** volt kedden este a „Koronában“. A hirdetésből egyáltalán nem lehetett kivenni: ki kiknek csinálja, mignem kisült, hogy Ládás Ferkó rendezte a kocsisoknak és szobaczicáknak, kik tekintélyes számmal meg is jelentek. Csak egyet nem értünk! Hogyan tudta a nőegyleti bál rendezősége megengedni, hogy a számunkra feldiszitett termében kocsisok ugráljanak?

— **Orszagos vásárunk holnap lesz.**

— **Kanyaró.** Kis-Czellben az elmult héten négy kanyaró eset fordult elő és pedig: Pataky mozdonyvezető gyermeke, Klaszek István 6 éves gyermeke. Tóth Istvan 6 éves gyermeke és özv. Németh Antalné 7 éves gyermeke fekszik betegen. Az influenzában szenvedők száma vagy ötvenre rug.

— **A jánosházai** polgári kör f. hó 10 én tartotta szépen sikerült mulatságát, melyen a község és környék szine-java jelen volt. A négyeseket 28 pár tánczolta, melyeket Rechnitzer jog. hallgató és Kacser N. rendeztek. A mulatság csak késő reggel, a legjobb hangulatban ért véget.

— **A Zollner-ügy.** A szombathelyi kir. törvenyszék vádtanacsa a mult szombaton fogalkozott hirlapunk felelős szerkesztőjének a táti & comp czég ellen beadott sajtóügyi feljelentésével A törvényszék vádtanacsa felfüggesztette az eljárást és elrendelte az ügynek azokhoz a feljelentéshez csatolását, a melyeket a Csalnyer és Piócza czég hirlapunk felelős szerkesztője ellen tett s melyek a győri sajtóbirosághoz rendeltek eltenni, mivel a táti bank aleligazgató is egyszemélyben Ügyvédünk felfolyamodással élt a törvényszék e határozata ellen, igy az iratok a győri kir. itélőtáblához fognak felmenni. Előre is biztosra vesszük, hogy a táti felett a sajtóperünkben, ép ugy mint pislogó magzatja, valamint a csendes társ Piócza Dolfi felett is a szombathelyi törvényszék fog itélkezni. A Csalnyer firma által ellenünk inditott sajtóperben a vizsgálatot most már a győri kir. törvényszék vizsgálóbiraja vezeti A győri kir. törvényszék vizsgálóbiraja megtagadta Csalnyerék ama kéréseinek teljesitését, hogy a kéziratokat és a lapokat foglalják le mindenkor. A Csalnyer & Comp firma legujabban zsarolás miatt jelentette fel hirlapunk felelős szerkesztőjét, amiért nem volt hajlandó követének becses ajánlatát elfogadni és az ellenünk inditott sajtópert vissza vonni. Természetes hogy a jeles czég e legujabb galád terve is dugába dől és mi legkevésbbé félünk zsarolási perüktől. Szóval a táti & comp czég most minden követ megmozgat, hogy a csávából menekülhessen és esetleg bennünket hajtson bele a csengő aranyok megeresztésével! Pedig kár a fáradságért táti! Kár minden fillérért! A megrongyolódott talmi becsületet nehéz lesz kireperálni. Ebben a sajtóper-kazban erkölcsileg elkell pusztulni ennek a vampir firmának. Van még Isten! Van még igazság a földon is! És mi rendületlen bizalommal viseltetünk a független magyar biróságok iránt, a kiknek ki kell mondani bizonyitékainak alapján, hogy a Zollner firma azon firmák közé sorolandó, akiknél a becsület csak másod rendü kérdés, fódolog náluk a meggazdagodás, a pénz, bármily uton módon lehet is hozzá jutni. A sajtóper befejezésével nyugodt lélekkel tesszük le a tollat, abban a tudatban, hogy a közérdek nevében vivott sajtóharczunkkal szolgálatot tettünk a közönségnek

— **Isten veled Karnevál.** Muló emlékek, hiu ábrándképek, aranjuezi szép napok Isten veletek, Isten veletek! Elmult ismét egy farsang, egy évnek mulató korszaka hátunk mögé került Kinek ne jutna most eszébe a farsangon elkövetett sok vig tréfa és kedélyeskedés. Egyet én is megemlitek, mely sok derültséget, de sok bosuságot is okozott. A képes levelezőlapokról szólok, melyek röpke pillangó gyanant halomszámra lepték el a kis czelli pósta-szekrényeket. A kedélyes fiatalság u. i. mindazon hölgyeknek, kik egy egy bál alkalmával otthon maradtak, tuczatszámra küldözte a képes levelezőlapokat, mir. egyikben azon való sajnálkozásnak adva kifejezést, hogy az elmult bálon ő nagysága b személyét nélkülözni kellett. És ez némikép hatott, mert a hölgyek megfogadták, hogy ezentul lehetőleg minden mulatságon szép számmal képviseltetik magukat. Reméljük, hogy akkor mi jövőre több „Hymen“ hirt leszünk szerencsések közölhetni.

— **Purim-bál.** Özv. Reif Mórné, az „Angyal“ vendéglő tulajdonosa, ősi szokás szerint ez idén is tart purim-estélyt márczius 5-éu, melyre már a meghivókat is szétküldötték. A házias jellegü estélyen Ládás zenekara játszik.

— **Tánczestély Sárvárott.** A sárvári izr. ifjuság márczius hó 2-án hangversennnyel egybekötött tánczestélyt rendez a Vörösmasty-szobor alapja javára.

— **Kedvezmény a tandijjelengedésnél.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter még 1895-ben kiadott rendeletében kijelentette, hogy oly szülők gyermekei, a kik beigazolják, hogy egyszerre három vagy több fiut gymnáziumban, vagy reáliskolában, avagy polgáriskolában, tudományegyetemen, avagy hasonló intézetben tanittatnak, szegénységi bizonyitvány nélkül is folyamodhatnak a tandij felének elengedéséért és a tandij alól fel is mentendők, ha iskolai bizonyitványuk, illetőleg értesitőjük a kellékeknek megfelel. E kedvezményt most a miniszter arra az esetre is kiterjesztette, ha az illető szülők gyermekei között polgári leányiskolák, illetőleg felsőbb leányiskolák növendékei is vannak.

— **A népszámlálás és a fogyasztási adók.** Mihelyt a népszámlálás hivatalos kimutatásai készen lesznek, a pénzügyminiszteriumban azonnal megkezdődnek az előmunkálatok a városoknak és községeknek fogyasztási adó szempontjából történendő ujabb osztályozásra. Ugyanis a törvény értelmében a 10.000 lelket meghaladó községek a II. a 20.000 lelket meghaladó városok és községek az I osztályba sorozandók. Ott tehát, ahol a lakosság száma csak most haladta meg a 10000-et a bór után az eddigi 8 kor. 70 fillér helyett, 11 korona 38 fillért, ahol pedig a lakosság száma most haladta meg a huszezret, 11 korona 38 fill. helyett 12 korona 70 fillér italadót fognak fizetni.

— **Weisz Nővérek** mai számunkban közölt hirdetésére felhivjuk olvasóink figyelmét. Veisz Nővérek ez uj intézettel nagy hiányt pótolnak Kis-Czellben.

— **A legizletesebb** asztaliviz a „Kristály“ Szent Lukács-fürdői hegyitorrás, mely mint egészséges ásványviz, több száz orvos által ajanlva van.

Szám. 892/1900. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a kis-czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 517. és 461. számu végzése következtében dr. Brunner Ferencz ügyvéd által képviselt Kiss firma, ugy Krausz Adolf és Huchthauser Ede javára, Benkő Károly ügyvéd ellen 150 kor., 88 kor. és 20 kor. 60 fillér fogantositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 1164 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 Backer rosta, 1 vadász fegyver, 48 lugos fa, 2 halom trágya stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 461 517/3. számu végzése folytán 150 kor., 88 kor. és 20 kor. 66 fillér s jár. követelés biróilag már megállapitott költségek erejéig Kis-Czellben és folytatólag a Ság hegyen a helyszinen leendő eszközlésére

1901. évi márczius hó 7-ik napjának d. e. 10 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t cz. 107. és 108. § a értelmében azonnali készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis Czell, 1901. évi február 16.

VÉGH KALMAN, kbvhtó.

Tél közepén.

Hogy igy hideg, csipős, zimankós idő van, mintha beszédesebb lenne az emberek arcza. Egyikről a nemtörődömség, a semmibevevés mosolyog felénk, másikról a küzdelem, a keserves nélkülözés ri le. Ezt igy a tél közepén legjobban ki lehet tudni.

Erős furcsa statisztika a tél hidege. Fagyos lehellete megszünteti a nyár összes kényelmét, felületességét, legföljebb csak két rubrikára oszlik: A megélhetésre, vagy a meg nem élhetésre. Az előbbit kényelemnek is nevezhetnők, az utóbbit nyomornak. Vagy előrelátásnak és felületeségnek, munkának és henyélésnek. Sokféle definició férne hozzá. A valóság az, hogy nincs nyár.

Ez pedig hatalmas változás. És mindössze csak azon fordul meg, hogy kik törődnek vele, kik nem. A gazdagok, kiknek kényelme, biztositéka meg van, bizonyára nem. A szegények, kik nyáron is henyéltek, szintén nem. Hanem azok igen, a kik a két dolgos kezük munkájából éltek a nyáron, de akkor se igen akadt foglalkozásuk. És ezek a szánandók, ezek sorsát szivleljük.

Az idei nyár, a mint eredményeiből láthatjuk, nagyon szegény volt. A dolgos, törekvő embernek is alig nyujthatott kenyeret. Mennyivel visszariasztóbb azok sorsa, kik a tél inséget élik most a maga borzalmasságában? Nincs fa, pedig csontig ható a hideg, nincs kenyér s kellene a test táplálásához.

S mind ez mi miatt van? Hiszen dolgos emberek azok, kik nyomorognak. Csak dolguk nem akad, bár utána járnak, bár kérnek. Ha nincs, nincs.

Elvégre annál természetesebb dolog nincs, hogy miért foglalkoztassak én másokat, ha nem tudom, mivel.

Csakhogy éppen ezen kellene segiteni. Hiszen nem állunk mi szellemi fejlődés dolgában a nyugoti államok mögött, foglalkoztassuk az agyát kié arra való! Nagy természeti kincsekben, gazdagságokban szükölködünk? Dehogy. Csak szükségleteink, követelményeink kisebbek, mint a mennyinek éppen lenni kellene.

Fejlesszük a földmivelésünk mostani elhagyatottságát, hiszen olyan sok okos tehetséges publicistánk beszél felőle. Akkor meg lesz oldva a földmives életmódjának minden feltétele s akkor lélekzethez jön a kisiparos is, mely fuldokolva kapkodott levegőért. Lesz forgalma a kereskedőnek. Nagyobithatjuk az adót. Sok minden következnék akkor, csakhogy tenni is kell valamit.

Nem az az ember tehet valamit, ki bár dolgoznék, nyomorog, hanem azok, kik dolgozhatnak.

A földmives, kinek az év minden szakában meg van a maga foglalkozása, a létét biztositó tőkéje, ébredjen arra a tudatra, hogy haladnia kell a korral. Teremtsen szükségletet magának s azokat szerezze is be. Ha nem teszi, nem a közjólétért él s kötelességét nem teljesitheti hiven.

A kisiparos tanuljon, fejlessze a tudását, az izlését, az intelligencziáját, mert csak igy birja ki a versenyt azokkal, kik nagyobb tőkével, több tudással rendelkeznek még most. És maradjon mindez izében magyar.

Valamint a nagyiparos is, a kereskedő is. Milyen szépen hangzik ez a frázis a mai füleknek! Pedig de sok kéz nem lenne keresztbe téve és sok éhes száj nem várna a könyöradományra, ha ez frázis nem lenne!

A honi ipar, a honi kereskedelem. Mennyi honi munkással többnek lenne napi munkája, napi foglalkozása, napi kenyere!

Szépen el lehet ezeket gondolni a fütött kályha mellett és okulni a jövő nyárra.

Bár azok nem mind hibátlanok, kik nyomorognak. Sokban meg van a magyaros kényelemszeretet, a mit már sokan az okos emberek közül keményebb formában is kifejeztek s a másik részében a munkaválogatás.

Ez pedig hallatlan nagy magyar betegség, a min még most alig lehet segiteni. Ebben a tekintetben hazánk példátlanul áll. A legutolsó munkást megkérdezhetjük, még az is talál olyan foglalkozást, a mi nem méltó hozzá. A czipész lenézi a csizmadiát, a lakatos a kovácsot, a szabó a szürszabót. S ez olyan természetes, hogy ismeretlen ember előtt a a csizmadia czipésznek, a kovács lakatosnak, a szürszabó szabónak mondja magát.

Ilyenforma munkaválogatás pedig roppant veszedelmes dolog. Az önérzetet például a megfagyásig, vagy a koplalásig lehet fejleszteni. Akkor pedig baj van. mert megfagyni kellemetlen és éhezni nem kellemes, koldulni pedig nem lehet engedély nélkül.

Pedig azt is inkább megtenné az ilyen válogató, mint hogy például havat hányjon.

Az ilyen furcsa szokásokon tul kell tennie magát annak, kit olyan hamar ér a nyomor hideg, fagyos keze. A dolog, a munka nem szégyen. Ne a gögös spanyol koldust utánozza a magyar munkás, hanem a gazdag angol lord még gazdagabb gyáros fiát, ki feltörött kézzel ül az asztalhoz, hol pedig finom, selymes kezü hölgyecskék is ülnek és szivesen meghallgatják, ha véletlenül a fökönyvéből citál is egy-két adatot.

A magyar iparos meg ne legyen mindjárt nagyságos ur, ha véletlenül utczaseprővel vagy hóhányóval kell beszélnie.

Én Istenem, hiszen olyan csekélységek és olyan könnyen tultehetnék rajta magukat.

És akkor jöhetne a tél, a hideg, a nyomor azonban nem. Legföljebb fagyos, nehézkes szárnyakon röpülne, a legelső hóhányó mosolyogva ütné le lapátjával.

Lám csak, milyen egyszerü gondolataink lehetnek akkor, mikor hideg van és beszédes az emberek arcza, mikor nyomort találunk lépten-nyomon, a minek lennie nem volna szabad. Szálljunk csak kissé magunkba és gondolkozzunk.

Talán megtaláljuk a helyes utat.

HIREK.

— **Hátralékos vidéki előfizetőinket** tisztelettel kérjük, legyenek szivesek a hátralékokat mielőbb beküldeni, mert nem vagyunk abban a helyzetben, hogy bárkinek is a lapot évszámra ingyen küldjük. Ki nem érez magában annyi hazafias köteles-

---

asztalteritő; ugy-e bár érdemes lesz a megtekintésre?

Mig ezeket bámultam, egy igazi magyar uri ebédlő képe járt eszemben: himes asztal, körüle székek, a falak mentén egy-egy karospad, pohárszékek, az egyik sarokban az emlitettem rácsos ajtaju falaszekrény, egy másik sarokban egy hatszögletü himes asztalka apró székekkel, a kandalló mellett a himes láda is helyet foglalhat, mint fáskosár, a földön élénk mintaju székelyszőnyeg, a tálasokon vásárhelyi magyar stilü tányérok és kulacsok, s az egész szobának meleg, otthonias szinezetet adva, piros rózsás varrottas függönyök és terítők. — Azt hiszem, a valóság még szebb lenne e képnél és — hogy a dolog praktikus oldalát se téveszszük szem elől — 400—500 frtnál többe nem kerülne. Ezért egy minden izében magyar, minden kis részletéig érdekes és gyönyörü szobánk van. De a kinek egész berendezésre nem is telik, ne mulaszsza el, hogy egy-egy ilyen kis butort be ne szerezzen. Készitenek olyat is, a melyén a fát természetes minőségben meghagyják, ezt aztán az ember maga tetszése szerint kifestheti az olcsó u. n. technikai festékkel is belakkozhatja Olcsó és nagyon eredeti karácsonyi ajándék pl. egy kis polcz, kis asztalka, szék, falra való fatányér, tálcza stb. — A fatányér darabja 3 korona, asztal 6 szögletü esztergályozott lábakkal (milyen csinos dohányzó asztalka lenne) 10 kor., szék 4 kor.

Láttam nagyon csinos zongorapadot himzett butorra kalotászegi varrottassal kárpitoztatva. nagyon elegáns volt; láttam aztán egy kis fülkeberendezést ugyanesak ilyen butorokkal és varrottas függönyökkel, chagadóan bájos volt.

S aztán — a mi nagy előny — bármilyen, soha nem látott formát szivesen megkisértenek, sőt örvendenek, ha valami ujat tanulhatnak.

Csakugyan művészi intelligencziáju emberek ezek. Ösmerek egy kőrösfői faragót, a ki uj, meg uj mintákat talál ki; mikor egy alkalommal megkérdeztem: honnan veszi a mintákat, önérzetesen mutatott a homlokára: „Van itt instálom még elég«.

Ha annak az embernek elég munkája lenne, hogy abból egy kis tőkét gyűjtve, megfelelő műhelyről, kellő-g kiszáritott fáról stb. gondoskodhatnék, meg szebb és korrektebb munkat adna, mert izlését fejleszthetné, kézi ügyességét gyakorolhatná

A szobák diszitésének kiegészitőjéről, a marosvásárhelyi festett tányérokról, kancsókról, vázákról akarok egy-két szót mondani. A legszebb, a mit e nemben láttam. 6 falra vagy pohárszék tetejére disznek való tányér volt, mind különböző nagy stilizált virággal. Pl. az egyiken egy a most annyira divatos irisz volt. a másikon tulipán, a harmadikon napraforgó, voltak köztük magyar stilü tulipánosak, hagymásak, stb.; stb: darbja 60 fill.; talon bámulatosan szép hatásu. Ugyancsak ilyen vázák, tálak, mesésen olcsó áron.

De már szinte tulságosan is hosszura nyult ez a pár sor, a melyen a magyar hölgyek figyelmét a még olyan kevésre méltatott szép iparunk egyes czikkeire fel akartam hivni.

De a téma magával ragadott, hiszen kimerithetetlen Lelkünket megilleti minden, a mi szép, bármiben nyilatkozzék is meg, s ha ez a szép egyszersmind a miénk, a mi népünk művészi tehetségének munkája, még közselebb áll szivünkhöz — Még nagy, hatalmas nemzetek is féltő gonddal őriznek, dédelgető szeretettel ápolnak, lelkesedve magasztalnak mindent, a mi specziálisan az övék, a miben nemzeti karakterük érvényesül. Annál inkább kell nekünk maroknyi Magyarorszagnak, nemzetiségek közé ékelve, idegenektől környékezve, teljes erőnket megfeszitve őrizni, ápolni és dédelgetni mindazt, a mi a specifikusan egyéni mivoltunk megnyilatkozása

Adja Isten, hogy a hazai népipar gyakorlati pártolásának nemes eszméje ne maradjon csak terv; s hogy tényleg megvalósulhasson, nagy részben a magyar nők támogatásától függ; tehát bizunk benne!

séget, hogy a saját érdekeit képviselő lapot néhány koronával támogassa, az leghelyesebben cselekszik, ha a lapot nem fogadja el potyára, hanem azt vissza küldi. Ez különben is becsületbeli kötelessége minden tisztességesen gondolkodó egyénnek. Helybeli előfizetőinket is tisztelettel kérjük, legyenek szivesek lapunk kézbesitőjénél ez évnegyedre szóló nyugtáikat beváltani.

— **Dalárdánk gyülése** A kis-czelli férfi dalkör f. hó 16-án valasztmányi ülést tartott, melyen főleg az elnök es alelnök lemondása folytán szükségessé vált tisztujitással foglalkoztak. A választás természetesen nem történt meg, miután az, a közgyülés keretébe tartozik, de máris élénk eszmecsere folyt a kandidálás körül. Minden valószinüség szerint a két elnöki tiszten kivül más tisztség is változáson megy keresztül. Ez azonban nem lévén bizonyos, az események elé vágni nem tartjuk időszerűnek. A másik fontos és dicséretreméltó határozat a szabadság nagy napjának, márczius 15-énck megünneplése. A kör ugyanis egyhangu lelkesedéssel elhatározta, hogy e szent napot lehetőleg fényesen megünnepli.

A gyülés lefolyása a következő:

Miután Zathureszky Géza elnök, dr. Brunner Ferencz alelnök már a mult választmányi ülésen bemutatott leveleik szerint — a kör legnagyobb sajnalatára — eme tisztségükről lemondottak, az elnöki széket a mai gyülésen Horváth János titkár elfoglalván, üdvözli a megjelenteket es a gyülést megnyitja.

A közgyülés 1901. évi márczius hó 3 án délután 2 órakor a daloskör helyiségében tartatik meg; tárgyai lesznek: 1. Számadásvizsgálat. 2 Elnök választás. 3 Alelnök választás. 4 Választmány kiegészitése. Felkérés folytan a közgyülésen Pálovits József vá osbiró fog elnökölni.

A márczius 15-én tartandó hazafias ünnepély tekintetében a következő határozat hozatott:

„A karmester által meghatározandó műsorral hangverseny tartatik, melyet Neuhauser Imre, Horváth János Deutschbauer Károly megbizottak által sor és időrend szerint meghatározandó emlékbeszéd, hazafias költemények elszavallasa fognak kiegésziteni és a dicső nap emlékét fényesebbé tenni. A helyiség a „Sas“-szalloda terme lesz, hol ifj. Tory György vendéglős 2 korona árban 3 tál ételt és fél liter bort szolgál fel este fél 8 órakor. Több iv fog kibocsáttatni és a jóérzésü hazafiak közt résztvét-aláirások gyüjtetni“.

A kis-czelli polgári olvasókör felszólittatik, hogy márczius 15-ikét ünnepélje a körrel együtt.

A pénztári számadás megvizsgálására Horváth János, Hettlinger József, Nemeth Károly és Deutschbauer Károly küldettek ki.

Helyettes elnök jelenti, hogy dr. Pietnits Ferencz választmányi tag a kibocsátott ivre reá vezette, miszerint eme tisztségről lemond. A gyülés ezt — sajnálattal — tudomásul veszi.

Több tárgy nem lévén, az ülés bezáratott.

— **Tánczestély**. Az „Erzsébet Nőegylet“ javára tegnap este rendezett tánczestélyről jövő számunkban referálunk bővebben. Minden valószinüség szerint fényes sikerü estről lesz alkalmunk beszámolni. Ezen tegnapi mulatsággal aztán bezáródik az idei farsangi mulatságok, hogy helyt adjanak a nemsokára következő nyári tánczvigalmaknak.

— **Kerékpár-művész** produkálta magát vasárnap városunkban, mindenütt méltó feltünést keltve bámulatos mutatványaival. Este az „Ujkávéházban“ éjfélkor pedig a „Kemenes“-szállóban, hol épen mulatság volt, mutatta be remek művészetét Ispacs Peti artista. Valóban, a biczikli-művészet non plus ultrája az, a mit ez a fiatal ember bemutatott. Hol fejtetőre állt a gépen, hol a két kerék közzé bujt, majd az első és ismét a hátsó kerék volt a levegőben. Mindezt nagyon szük helyen, 2—3 négyszögméter területen végezte.

— **Családi estély**. A „Kemenes“-szállóban f. hó 17 én tartott családias jellegü tánczestély igen szépen sikerült. Sok derült perczet szerzett a jux-tombola kiosztása, melynél éltes emberek kis porczellánbabákat, hölgyek trombitát, sipot dobot, fiatal emberek csörgőt stb nyertek. A kis mulatság a legjóbb hangulatban reggelig tartott.

— **A farsang vége**. Hétfőn este a „Sas“-szállodában gyült egybe, szép számu közönség hogy még egyszer mulassanak erre a szomoru farsangon. És ez igen jól sikerült is, mert a jelenlevők egy-kettőre a jókedv tetőpontjára hágtak, elannyira, hogy se vége, se hossza nem akart lenni a táncznak, sőt hajnal fele a kis hölgyek ismét a gyors órát óhajtották visszavarázsolni, jóllehet Ládás Ferkó szünet nélkül huzta a jobbnál-jobb talp alá valókat. Karnevál ur elhomályosodott hirneve ez estével némikép reparálódott, teljes fényét azonban a tegnapi bál sikerével kaphatja csak vissza. Reméljük, hogy jövőre nagyobb udvarral jön közibénk és a férjhez menni óhajtó hölgyeinknek nem lesz panaszra okuk.

— **Jubeleum**. Medgyessy Alajos arczképfestő jubeliumra készül. Innen-onnan a századik képet készíti, mely mind igen szépen sikerült. Már itt akart bennünket hagyni, de oly tömegesen kapja a rendeléseket, hogy ittlétét meghosszabbitotta.

— **Valamiféle bál** volt kedden este a „Koronában“. A hirdetésből egyáltalán nem lehetett kivenni: ki kiknek csinálja, mignem kisült, hogy Ládás Ferkó rendezte a kocsisoknak és szobaczicáknak, kik tekintélyes számmal meg is jelentek Csak egyet nem értünk! Hogyan tudta a nőegyleti bál rendezősége megengedni, hogy a számunkra feldiszitett teremben kocsisok ugrálianak?

— **Országos vásárunk holnap lesz**.

— **Kanyaró**. Kis-Czellben az elmult héten négy kanyaró eset fordult elő és pedig: Pataky mozdonyvezető gyermeke, Kiaszek István 6 éves gyermeke, Tóth Istvan 6 éves gyermeke és özv. Németh Antalné 7 éves gyermeke fekszik betegen. Az influenzában szenvedők száma vagy ötvenre rug.

— **A jánosházai** polgari kör f. hó 10-én tartotta szépen sikerült mulatságát, melyen a község és környek szine-java jelen volt. A tegyeseket 28 pár tánczolta, melyeket Reehnitzer joghallgató és Kacser N. rendeztek. A mulatság csak késő reggel, a legjobb hangulatban ért véget.

— **A Zollner-ügy**. A szombathelyi kir. törvenyszék vádtanacsa a mult szombaton foglalkozott hirlapunk felelős szerkesztőjének a táti & comp czég ellen beadott sajtóugyi feljelentésével A törvényszék vádtanacsa felfüggesztette az eljárast és elrendelte az ügynek azokhoz a feljelentéséhez csatolását, a melyeket a Csalnyer és Pióczа czég hirlapunk felelős szerkesztője ellen tett s melyek a győri sajtóbirosaghoz rendeltek eltenni, mivel a táti bank aleligazgató is egyszemélyben Ügyvédünk felfolyamodással élt a törvényszék e határozata ellen, igy az iratok a győri kir. itélőtáblához fognak felmenni. Előre is biztosra vesszük, hogy a táti felett a sajtóperünkben, ép ugy mint pislogó magzatja, valamint a csendes társ Pióсza Dolfi felett is a szombathelyi törvényszék fog itélkezni. A Csalnyer firma által ellenunk inditott sajtóperben a vizsgálatot most már a győri kir. törvényszék vizsgálóbirája vezeti A győri kir. törvényszék vizsgálóbirája megtagadta Csalnyerék ama kéréseinek teljesitését, hogy a kéziratokat és a lapokat foglalják le mindenkor. A Csalnyer & Comp firma legujabban zsarolás miatt jelentette fel hirlapunk felelős szerkesztőjét, amiért nem volt hajlandó követének becses ajánlatát elfogadni és az ellenunk inditott sajtópert vissza vonni. Természetes hogy a jeles czég e legujabb galád terve is dugába dől és mi legkevésbbé félünk zsarolási perüktől. Szóval a táti & comp czég most minden követ megmozgat, hogy a csávából menekülhessen és esetleg bennünket hajtson bele a csengő aranyok megeresztésével Pedig kár a fáradságért táti! Kár minden fillérért! A megrongyolódott talmi becsületet nehéz lesz kireperálni; Ebben a sajtóper-káoszban erkölcsileg elkell pusztulni— én[illegible]

Van még Isten! Van még igazság a földön is! És mi rendületlen bizalommal viseltetünk a független magyar biróságok iránt, a kiknek ki kell mondani bizonyitékainak alapján, hogy a Zollner firma azon firmák közé sorolandó, akiknél a becsület csak másod rendü kérdés, fődolog náluk a meggazdagodás, a pénz, bármily uton módon lehet is hozzá jutni. A sajtóper befejezésével nyugodt lélekkel tesszük le a tollat, abban a tudatban, hogy a közérdek nevében vivott sajtóharczunkkal szolgálatot tettünk a közönségnek

— **Isten veled Karnevál**. Muló emlékek, hiu ábrándképek, aranjüezi szép napok Isten veletek, Isten veletek! Elmult ismét egy farsang, egy évnek mulató korszaka hátunk mögé került Kinek ne jutna most eszébe a farsangon elkövetett sok vig tréfa és kedelyeskedés. Egyet én megemlitek, mely sok derültséget, de sok bosszuságot is okozott. A képes levelezőlapokról szólok, melyek röpke pillangó gyanant halomszámra lepték el a kis-czelli pósta-szekrényeket. A kedélyes fiatalsag u. i. mindazon hölgyeknek, kik egy-egy bál alkalmával otthon maradtak, tuczatszámra küldözte a képes levelezőlapokat, mir egyikben azon való sajnálkozásának adva kifejezést, hogy az elmult balon ő nagysága b személyét nélkülözni kellett. És ez nem ujkép batott, mert a hölgyek megfogadták, hogy ezentul lehetőleg minden mulatságon szép számmal képviseltetik magukat. Reméljük, hogy akkor mi jövőre több „Hymen“ hirt leszünk szerencsések közölhetni.

— **Purim-bál**. Özv. Reif Mórné, az „Angyal“ vendéglő tulajdonosa, ősi szokás szerint ez idén is tart purim-estélyt márczius 5-én, melyre már a meghivókat is szétküldötték. A házias jellegü estélyen Ládás zenekara játszik.

— **Tánczestély Sárvárott**. A sárvári izr. ifjuság márczius hó 2-án hangversennyel egybekötött tánczestélyt rendez a Vörösmarty-szobor alapja javára.

— **Kedvezmény a tandijelengedésnél**. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter még 1895-ben kiadott rendeletében kijelentette, hogy oly szülők gyermekei, a kik beigazolják, hogy egyszerre három vagy több fiut gymnáziumban, vagy reáliskolában, avagy polgáriskolában, tudományegyetemen, avagy hasonló intézetben taníttatnak, szegénységi bizonyitvány nelkül is folyamodhatnak a tandij felének elengedéseért és a tandij alól fel is mentendők, ha iskolai bizonyitványuk, illetőleg értesitőjük a kellékeknek megfelel. E kedvezményt most a miniszter arra az esetre is kiterjesztette, ha az illető szülők gyermekei között polgári leányiskolák, illetőleg felsőbb leányiskolák növendékei is vannak.

— **A népszámlálás és a fogyasztási adók**. Mihelyt a népszámlalás hivatalos kimutatásai készen lesznek, a pénzügyminiszteriumban azonnal megkezdődnek az előmunkálatok a városoknak és községeknek fogyasztási adó szempontjából történendő ujabb osztályozásra. Ugyanis a törvény értelmében a 10,000 lelket meghaladó községek a II. a 20,000 lelket meghaladó városok és községek az I osztályba sorozandók. Ott tehát, ahol a lakosság száma csak most haladta meg a 10000-et a bór után az eddigi 8 kor. 70 fillér helyett, 11 korona 38 fillért, ahol pedig a lakosság száma most haladta meg a huszezret, 11 korona 38 fill. helyett 12 korona 70 fillér italadót fognak fizetni.

— **Weisz Nővérek** mai számunkban közölt hirdetésére felhivjuk olvasóink figyelmét. Weisz Nővérek ez uj intézettel nagy hiányt pótolnak Kis-Czellben.

— **A legizletesebb** asztaliviz a „Kristály“ Szent Lukács-fürdői hegyiforrás, mely mint egészséges ásványviz, több száz orvos által ajanlva van.

839. 892/1900. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a kis-czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 517. és 461. számu végzése következtében dr. Brunner Ferencz ügyvéd által képviselt Kiss firma, ugy Krausz Adolf és Huchthauser Ede javára, Benkő Károly ügyvéd ellen 150 kor., 88 kor. és 20 kor. 60 fillér foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 1164 koronára becsült következő ingóságok u. m.: butorok, 1 Backer rosta, 1 vadász fegyver, 48 lugos fa, 2 halom trágya stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kis czelli kir. járásbiróság 1900. évi V. 461. 517/3. számu végzése folytán 150 kor., 88 kor. és 20 kor. 66 fillér s jár. követelés biróilag már megállapitott költségek erejéig Kis-Czellben és folytatólag a Ság hegyen a helyszinen leendő eszkölesére

1901. évi márczius hó 7-ik napjának d. e. 10 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t cz. 107. és 108. § a értelmében azonnali készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felül foglaltatták és azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kis Czell, 1901. évi február 16.

VÉGH KÁLMÁN, kbvhtó.

4 forintért

egy életnagyságu és teljesen hasonló kré arajzot, arczképet bármely fénykép után készit s szállit

Medgyessy A. festő. (Kis Czell, Vasártér.)

Több száz kiváló orvos által ajánlva. Legolcsóbb és legizletesebb ásványviz.

Üvegfestészeti munkákat

izléses, művészi kivitelben a lehető legolcsóbb árban készit

P. Balogh Nándor

üvegfestő és üvegedző műintézete Budapest, VII., Izabella-utcza 8. sz. Ügyvédi, orvosi és kereskedői üvegczimtáblák, ugyszintén kávéházi, vendéglői, gyógyszertári stb. ablaküvegfestések és minden az üvegfestési szakmába vágó munkák a legjutányosabb árban készittetnek. Vidéki megrendelésre min ét azonnal küld.

Ha Pestre megy látogassa meg

Halbiander Ferencz

uri és női czipő raktárát Budapest, VIII., Kerepesi-nt 51. sz.

Legujabb divatu uri és női lakk czipő 7 koronától feljebb.

Árjegyzék ingyen.

Legszebb, legjobb és legolcsóbb paplan paplan paplan

Gichner János

paplan, matrácz és kárpitos áru gyáros, szőnyeg, függöny, vasbutor stb. nagy raktárában. Budapest, VII. Erzsébet-körut 20.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kérjen árjegyzéket

Garay György

uri és női divatáru kereskedéséből Kun Szent-Márton.

Mindennemü uri és női divat czikkek, pipere-áruk és játéktárgyak a legolcsóbb árban árusitatnak el.

Sétküldés naponta!

20 koronát meghaladó megrendelést a pénz előzetes beküldése esetén portómentesen szállit.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Grácz vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6.0 p
„	d. u 1 54 „	Vegyesv.	„ 8·49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2 15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden hétfőn és péntekon közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 6·15 p.	Vegyesv.	d. u. 5 46 p

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 4·50 p	Vegyesv.	d. u. 12 51 „
	d. u 2 05 „	„	este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 4 29 p.	Személyv.	d. u. 1 14 p
Személyv.	d. u 2·20 „	Vegyesv.	d. u 5·41 „

Kis Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv.	regg. 5·15 p.	Személyv.	d. e 9·45 p.
Vegyesv.	d. u. 2·21 „	Vegyesv	este 8·39 „

Harisnya-kötőde.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

Harisnyakötő-intézetünket

Kis-Czellben (a Kemenes szállodával szémben) a mai kor igényeinek megfelelően berendezve megnyitottuk.

A közönség szives pártfogását kérik

tisztelettel

Weisz Nővérek.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty" könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hirlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, köszönő leveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

1901. Nyom »Vörösmarty« könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben.